Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (шести състав)

17 май 2017 година*

„Обжалване — ЕФГЗ и ЕЗФРСР — Решение за изпълнение на Европейската комисия — Уведомяване на адресата — Последваща поправка на формата на отпечатване на приложението — Публикуване на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* — Срок за обжалване — Начален момент — Просрочие — Недопустимост“

По дело C-339/16 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 16 юни 2016 г.,

Португалска република, за която се явяват L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, J. Saraiva de Almeida и P. Estêvão, в качеството на представители,

жалбоподател,

като другата страна в производството е

Европейска комисия, за която се явяват D. Triantafyllou и M. França, в качеството на представители,

ответник в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (шести състав),

състоящ се от: E. Regan, председател на състава, J.-C. Bonichot (докладчик) и Ал. Арабаджиев, съдии,

генерален адвокат: E. Sharpston,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

* Език на производството: португалски.

Решение

1 С жалбата си **Португалската република** иска отмяна на определение на Общия съд на Европейския съюз от 19 април 2016 г., **Португалия/Комисия** (T-556/15, непубликувано, наричано по-нататък „обжалваното определение“, EU:T:2016:239), с което той отхвърля като недопустима жалбата ѝ за отмяна на Решение за изпълнение (ЕС) 2015/1119 на Комисията от 22 юни 2015 година за изключване от финансиране от страна на Европейския съюз на някои разходи, направени от държавите членки в рамките на Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) (ОВ L 182, 2015 г., стр. 39) (наричано по-нататък „спорното решение“), в частта, с която се изключват от финансиране някои разходи, направени от тази държава членка.

Обстоятелства, предхождащи спора и спорното решение

2 На 22 юни 2015 г. Комисията приема спорното решение, с което по-конкретно прилага финансова корекция от порядъка на 137 милиона евро на Португалската република за мярката „Други преки помощи — площи“ за финансовите години 2010—2012.

3 В член 2 от спорното решение е посочено по-конкретно:

„Адресат[…] на настоящото решение [е] […] Португалската република“.

4 На 23 юни 2015 г. спорното решение е нотифицирано на постоянното представителство на Португалската република към Европейския съюз под номер C(2015) 4076.

5 На 10 юли 2015 г. спорното решение е публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз*.

6 На 20 юли 2015 г., постоянното представителство на Португалската република към Съюза получава съобщение, към което е приложена следната записка на английски език:

„Поради техническа грешка приложението към [спорното решение] от 22 юни 2015 г., нотифицирано на 23 юни 2015 г., може да създаде проблеми поради формата на отпечатване. По тази причина ви изпращаме отново приложението, от което са отстранени всички проблеми във връзка с формата на отпечатване“.

Жалбата до Общия съд и обжалваното определение

7 С жалба, подадена в секретариата на Общия съд на 23 септември 2015 г., Португалската република иска отмяна на спорното решение.

8 С отделна молба, подадена в секретариата на Общия съд на 8 октомври 2015 г., Комисията повдига възражение за недопустимост на основание член 130, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд. На 20 ноември 2015 г. Португалската република представя становището си относно възражението за недопустимост, повдигнато от Комисията.

9 С процесуално-организационно действие от 4 февруари 2016 г. Общият съд иска от Комисията сведения относно проблемите във връзка с формата на отпечатване, посочени в съобщението ѝ от 20 юли 2015 г. С писмо от 17 февруари 2016 г. Комисията изпълнява това искане на Общия съд, като представя исканите сведения.

10 В обжалваното определение Общият съд установява, че жалбата на Португалската република очевидно е подадена след изтичането на определения срок и поради това е просрочена.

11 В това отношение Общият съд приема, че срокът за обжалване на спорното решение започва да тече от нотифицирането му на Португалската република, осъществено на 23 юни 2015 г. Според Общия съд съгласно Процедурния правилник на Общия съд срокът за обжалване, включително срокът за отдаленост, изтича на 2 септември 2015 г. в полунощ.

12 Поради това Общият съд отхвърля жалбата на Португалската република като недопустима.

Искания на страните

13 С жалбата си Португалската република иска от Съда:

— да отмени обжалваното определение в частта, в която Общият съд приема, че повдигнатото от Комисията възражение за недопустимост е основателно,

— да приеме, че жалбата срещу спорното решение е надлежно подадена в срока, определен в член 263 ДФЕС, и

— да осъди Комисията да заплати всички съдебни разноски.

14 Комисията иска от Съда:

— да приеме, че подадената от Португалската република жалба е недопустима или, при условията на евентуалност, неоснователна, и

— да осъди Португалската република да заплати съдебните разноски.

По жалбата

15 В подкрепа на жалбата си Португалската република повдига три основания, изведени от грешки при прилагане на правото при прилагането на член 263, шеста алинея ДФЕС.

По допустимостта

Доводи на страните

16 Комисията твърди, че жалбата е недопустима, тъй като всички изложени от Португалската република основания са недопустими, понеже тази държава членка само оспорва обжалваното определение със същите доводи като изложените пред Общия съд, без да посочи доказателствата и причините, поради които твърди, че Общият съд е допуснал грешки при прилагане на правото.

17 Освен това доводът на Португалската република, че при липсата на императивни причини за обратното Общият съд трябвало да предпочете тълкуване на член 263 ДФЕС, което не води до преклудиране на правото му на обжалване, също бил недопустим, тъй като с него се цели преценка на фактически въпрос.

18 Португалската република оспорва повдигнатото от Комисията възражение за недопустимост.

Съображения на Съда

19 Тъй като Комисията оспорва допустимостта на жалбата, предмет на настоящото производство, поради това че Португалската република иска само преразглеждане на вече изложените пред Общия съд доводи, следва по-конкретно да се припомни, че от член 168, параграф 1, буква г) и член 169, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда следва, че в жалбата трябва да са посочени точно оспорените аспекти на съдебното решение, чиято отмяна се иска, както и конкретните правни доводи в подкрепа на това искане. Жалба, която само повтаря или възпроизвежда буквално вече изложени пред Общия съд основания и доводи, в това число и такива, които се основават на изрично отхвърлени от този съд фактически обстоятелства, не отговаря на произтичащите от тези разпоредби изисквания за мотивиране (решение от 19 януари 2017 г., Комисия/Total и Elf Aquitaine, C-351/15 P, EU:C:2017:27, т. 30 и цитираната съдебна практика).

20 Когато обаче жалбоподателят оспорва тълкуването или прилагането на правото на Съюза от Общия съд, разгледаните в първоинстанционното производство правни въпроси могат отново да бъдат обсъдени в хода на производството по обжалване. Наистина, ако жалбоподателят не може да основе жалбата си до Съда на вече изложени пред Общия съд основания и доводи, производството по обжалване отчасти би се обезсмислило (решение от 19 януари 2017 г., Комисия/Total и Elf Aquitaine, C-351/15 P, EU:C:2017:27, т. 31 и цитираната съдебна практика).

21 В случая целта на жалбата на Португалската република не е само да се преразгледа подадената до Общия съд жалба, а да се оспори точно начинът, по който Общият съд тълкува член 263, шеста алинея ДФЕС, и правните доводи, въз основа на които той приема, че жалбата на тази държава членка очевидно е подадена, след като определеният срок е изтекъл, и поради това е просрочена.

22 За целта Португалската република посочва достатъчно точно оспорваните аспекти на обжалваното определение и доводите, които излага в подкрепа на искането си за отмяна.

23 Освен това, що се отнася до допустимостта на довода, че при липсата на императивни причини за обратното, Общият съд е трябвало да предпочете тълкуване на член 263 ДФЕС, което не води по преклудиране на правото му на обжалване, налага се изводът, че този довод не е относно „преценката на фактически обстоятелства“, а е във връзка с начина на прилагане на тази разпоредба.

24 Поради това жалбата на Португалската република е допустима.

По същество

По второто и третото основание

– Доводи на страните

25 Португалската република твърди, че Общият съд допуска различни грешки при тълкуването на член 263, шеста алинея ДФЕС, по-конкретно в точка 31 от обжалваното определение.

26 От една страна, от текста на тази разпоредба следвало, че публикуването на спорното решение в Официален вестник е определящо за срока на обжалване. Наистина, думите „в зависимост от случая“ указвали, че началният момент на срока за обжалване трябва да се определя в зависимост от реда на формите на публикуването, съдържащ се в тази разпоредба. От този ред следвало, че съобщаването е субсидиарно спрямо публикуването, и то дори в случаите, когато

публикуването не е задължително. Това тълкуване се потвърждавало от решение от 10 март 1998 г., Германия/Съвет (C-122/95, EU:C:1998:94), и позволявало да се спази принципът на правна сигурност и да се избегне всякаква дискриминация между държавите членки.

27 От друга страна, Португалската република твърди, че Общият съд е трябвало да предпочете тълкуване на член 263 ДФЕС, което не води до преклудиране на правото му на обжалване, и във връзка с това се позовава на решение от 26 септември 2013 г., PPG и SNF/ECHA (C-625/11 P, EU:C:2013:594).

28 В подкрепа на този довод Португалската република се позовава и на решение от 22 януари 1997 г., Opel Austria/Съвет (T-115/94, EU:T:1997:3, т. 124), от което следвало, че принципът на правна сигурност изисква всеки акт да бъде доведен до знанието на заинтересованото лице, така че то да може да узнае със сигурност от кой момент съответният акт произвежда правни последици. От същото решение следвало, че това изискване за правна сигурност се налага с особена строгост, когато става дума за акт, който може да доведе до финансови последици, за да могат заинтересованите лица да се запознаят с точния обхват на задълженията, които той им налага.

29 Португалската република твърди освен това, че в точка 37 от обжалваното определение Общият съд не се съобразява с последиците, произтичащи от постоянната практика на Комисията да публикува в Официален вестник решенията за уравняване на разходите, направени от държавите членки в рамките на ЕФГЗ и на ЕЗФРСР.

30 Във връзка с това от решение от 10 март 1998 г., Германия/Съвет (C-122/95, EU:C:1998:94), следвало, че Португалската република имала законно основание да очаква спорното решение да бъде публикувано в Официален вестник и срокът за обжалване да започне да тече от дата на публикуването.

31 Общият съд освен това не се съобразил с правните последици, произтичащи от факта, че Комисията публикува решенията за уравняване на сметки в серия L на Официален вестник

32 Като се основава на определение от 27 ноември 2007 г., Diy-Mar Insaat Sanayi ve Ticaret и Akar/Комисия (C-163/07 P, EU:C:2007:717, т. 32 и 36), Португалската република посочва също, че Комисията е възприела „поведение, което може да предизвика допустимо объркване в съзнанието на добросъвестна страна в производството“ и че Съдът приема, че някои положения могат да се приравнят „на случайно събитие или на непреодолима сила, така че на заинтересованите лица да не може да се противопостави погасяването на техни права поради изтичането на съответните срокове“.

33 Комисията иска второто и третото основание да се отхвърлят.

– Съображения на Съда

34 Съгласно член 263, шеста алинея ДФЕС жалбите, предвидени в този член, трябва да бъдат заведени в срок от два месеца, считано, в зависимост от случая, от публикуването на акта, от неговото съобщаване на жалбоподателя или, при липса на съобщаване, от деня, в който той е узнал за него.

35 Освен това от член 297, параграф 2, трета алинея ДФЕС следва, че за разлика от актовете, които трябва да се публикуват в Официален вестник, именно решенията, които посочват адресат, трябва да се нотифицират до онези, до които са адресирани, и произвеждат действие от момента на нотифициране.

36 При съвместния прочит на двете разпоредби от Договора за функционирането на ЕС се установява, че що се касае до жалбите за отмяна, датата, която трябва да се вземе предвид за определяне на началния момент на срока за обжалване, е датата на публикуването, когато това публикуване, което е условие за влизането в сила на акта, е предвидено в този Договор, и датата на нотифицирането в другите посочени в член 297, параграф 2, трета алинея ДФЕС случаи, сред които са решенията, които посочват адресат.

37 Съдът потвърждава това тълкуване на член 263, шеста алинея ДФЕС, като приема, относно акт, който посочва адресатите си, че автентичен е само текстът, който им е нотифициран, независимо че този акт е бил също публикуван в Официален вестник (решение от 13 юли 1966 г., Consten и Grundig/Комисия, 56/64 и 58/64, EU:C:1966:41, стр. 491).

38 От това следва, обратно на това, което поддържа Португалската република, че нотифицирането на акта няма субсидиарен характер спрямо публикуването му в Официален вестник за определянето на началния момент на срока за обжалване, който се прилага за адресата на този акт.

39 Решение от 10 март 1998 г., Германия/Съвет (C-122/95, EU:C:1998:94), не позволява да се направи друг извод. Наистина в точка 35 от това решение Съдът приема, че от самия текст на член 263, шеста алинея ДФЕС следва, че критерият за датата на запознаване с акта като начален момент на срока за обжалване, има субсидиарен характер спрямо публикуването или нотифицирането на акта.

40 С оглед на всички изложени по-горе съображения следва да се приеме, че Общият съд не допуска грешка при прилагане на правото, като приема, по-конкретно в точка 36 от обжалваното определение, че за изчисляването на срока за обжалване е трябвало да се вземе предвид нотифицирането на спорното решение на Португалската република, а не публикуването на това решение в Официален вестник.

41 Другите изложени от Португалската република доводи във второто и третото основание не биха могли да оспорят този извод.

42 Същото се отнася и за твърдението на Португалската република, че Общият съд трябвало да предпочете тълкуване на член 263, шеста алинея ДФЕС, което да не води до преклудиране на правото ѝ на обжалване, след като във всеки случай обхватът на тази разпоредба, тълкувана в светлината на член 297, параграф 2, трета алинея ДФЕС, е ясен и във формулировката ѝ няма основания за съмнения относно тълкуването ѝ.

43 По същата причина Португалската република не може да твърди, че като публикува решенията за уравняване на разходите, направени от държавите членки в рамките на земеделските фондове, Комисията възприела поведение, което могло да предизвика „объркване в съзнанието на добросъвестна страна в производството“, че тълкуването, което тя прави на член 263, шеста алинея ДФЕС, е извинима грешка (вж. в този смисъл определение от 17 май 2002 г., Германия/Парламент и Съвет, C-406/01, EU:C:2002:304, т. 21), нито че тълкуването на тази разпоредба, направено от Общия съд, противоречи на принципа на правна сигурност.

44 От всички изложени по-горе съображения следва, че второто и третото основание на жалбата трябва да се отхвърлят.

По първото основание

– Доводи на страните

45 Португалската република твърди, че след нотифицирането на спорното решение на 23 юни 2015 г., което тя квалифицира като „временно“, това решение ѝ е нотифицирано „окончателно“ на 20 юли 2015 г. Втората дата била началният момент на срока за обжалване, тъй като, обратно на това, което следвало от точка 42 от обжалваното определение, нотифицирането на 23 юни 2015 г. не ѝ позволило да се запознае изцяло със спорното решение, което Комисията потвърдила, приемайки, че това нотифициране не е нито идеално, нито пълно. Поради това жалбата била подадена в срок.

46 Комисията иска първото основание на жалбата да се отхвърли.

– Съображения на Съда

47 Що се отнася до редовността на нотифицирането на актовете на Съюза, Съдът е имал повод да уточни, че решение е надлежно нотифицирано, при положение че е съобщено на адресата си и му е дадена възможност да се запознае с него (вж. определение от 2 октомври 2014 г., Page Protective Services/SEAE, C-501/13 P, непубликувано, EU:C:2014:2259, т. 30).

48 В това отношение от точки 26 и 27 от обжалваното определение се установява, че спорното решение е било нотифицирано на Португалската република на 23 юни 2015 г. и че тя е била в състояние да се запознае със съдържанието на това решение и с мотивите, които го обосновават. В точка 42 от това определение Общият съд освен това отбелязва, че целта на последващото уведомяване от 20 юли 2015 г. е само да се измени формата на отпечатване на таблиците с числа в приложението към спорното решение и това не се отразявало на редакцията на текста на португалски език, който не претърпял никакви промени, нито в съдържанието, нито във външния вид.

49 Що се отнася до доводите на Португалската република, изведени от факта, че в това отношение Общият съд изопачил факти и доказателства, достатъчно е да се отбележи, че всичко съдържащо се в спорното решение относно Португалската република е ясно отразено в нотифицираната на 23 юни 2015 г. редакция на това решение.

50 От изложеното по-горе следва, че спорното решение е надлежно нотифицирано на Португалската република на 23 юни 2015 г.

51 Колкото до уведомлението от 20 юли 2015 г., във всеки случай от практиката на Съда следва, че решение, което, какъвто очевидно е настоящият случай, само потвърждава предишно решение, не води до възникване на нов срок за обжалване, тъй като подаването на жалба за отмяна на решение, с което се потвърждава изцяло предишно, необжалвано в срок решение, е недопустимо (вж. в този смисъл определение от 21 ноември 1990 г., Infortec/Комисия, C-12/90, EU:C:1990:415, т. 10).

52 С оглед на изложените по-горе съображения Общият съд не допуска грешка при прилагане на правото, като приема в точка 27 от обжалваното определение, че направената на 23 юни 2015 г. нотификация на спорното решение е дала възможност на Португалската република да се запознае с това решение и с мотивите, които го обосновават, а в точка 44 от обжалваното определение, че срокът за обжалване на спорното решение е започнал да тече от неговото нотифициране на Португалската република на 23 юни 2015 г., а не от датата на уведомяването на 20 юли 2015 г.

53 Поради това първото основание на жалбата следва да се отхвърли.

54 От всички изложени дотук съображения следва, че жалбата трябва да се отхвърли в нейната цялост.

По съдебните разноски

55 Съгласно член 184, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда, когато жалбата е неоснователна, Съдът се произнася по съдебните разноски.

56 Съгласно член 138, параграф 1 от същия правилник, приложим към производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от същия, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.

57 Тъй като Комисията е направила искане Португалската република да се осъди да заплати съдебните разноски и тя е загубила делото, Португалската република следва да се осъди да заплати съдебните разноски.

По изложените съображения Съдът (шести състав) реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда Португалската република да заплати съдебните разноски.

Подписи